

המכון הווטרינארי עד לאחר גמר חלוקת הפרסים, כשקהל התחיל כבר, מחוסר סבלנות, להתפזר. מן הראוי שהאחראים לסדרי-הטכס ימנעו פגמים מסוג זה לעתיד לבוא.

לפיכום

יש ודאי כאלה שזילזלו בעבר ואף מתייחסים כיום בשוויון נפש להענקת הפרסים, אולם, לדעתי, טעות בידם. ההכרזה על הענקת פרסים עבור הישגים בשטחים שונים מעוררת ללא כל ספק את העוסקים בענפי בעלי-חיים להפנות את תשומת הלב לשיפורים ושכלולים, שאין לראותם כמעשי-סרק או שעשוע בעלמא. הפרסים מוענקים עבור הישגים תכליתיים בלבד, שעשויים לשמש דוגמה ודירבון לכל העוסקים במקצוע, ובכך ערכו הרב של מפעל הפרסים שהולך ומתרחב משנה לשנה.

עלי לציין באופן מיוחד את השתפרות התצורות, המובאים בחוברת ההסברה; גם זאת יש לראות כהישג, ויש לברך את אריה מנס על שקידתו זו.

י. ע.

בנאום קצר על תרומת השירות הווטרינארי להצלחת גידול בעלי החיים בארץ. הוא ציין שהמחלות המדבקות בוערו כמעט לחלוטין, ועל אף הייבוא של בשר מאפריקה לא חדר הדבר לארצנו. כן נשמרו עדרי הארץ מסכנת דלקת קרום הריאות, למרות שנתגלתה מחלה זו בעדרי הבקר שברצועת עזה. בביעור שהפת הבקר אפשר לציין את הישגנו כהישג בינלאומי. כן ידועים לכולם ההישגים במלחמה להדברת מגפת הפרוט.

בסוף דבריו הביע ד"ר גור את התקווה של-עתיד לבוא יופיעו גם השירותים הווטרינאריים בין מעניקי פרסים לעדרים שיצטיינו בבריאותם.

מן הראוי להעיר שאחדים מהמברכים והמסבירים האריכו יתר על המידה בדבריהם. החוברת היפה שהוכנה ע"י מס אריה מנס תאריה את עיני הקוראים בה בצורה התכליתית והמלאה ביותר, ולכן מיותר היה להעמיד את באי הטכס בניסיון הקשה של הקשבה לנאומים ארוכים שלא הוסיפו ולא כלום לכתוב בחוברת.

טעם לפגם הורגש בדחיית הופעתו של ב"כ

הולנד מייבאה חמאה

מה היית אומר אילו קראת בעתונך שארצות-הברית מייבאה חיטה? היית חושב שקיצו של העולם תגיע! אולם משהו ממין זה קרה לא מומן בהולנד.

כרגיל מייבאה הולנד 40 אלף טונות חמאה בשנה, והיא תופסת את המקום השני בין ארצות-אירופה, המייבאות מיצרן זה; אולם בינואר 1961 קנתה הולנד בצרפת 800 טונות חמאה. הסיבה העיקרית לכך היתה זו — הדרישה הגדולה לחמאה בהולנד עצמה בעקב עסק הביש עם מארגארינט, "פלאנטה", שגרמה להרעלות קיבה בממדים גדולים. גורם נוסף לדרישת מוגברת של החמאה היתה ההחלטה של משרד התקלאות ההולנדי להעלות את כמות השומן בחלב שתייה מ-2.5% ל-3%, דבר שגרם לצמצום ייצור החמאה כדי 7,800 טונות בשנה; גם הדרישה המוגברת מארצות חוץ לחלב מעובה (קונדאנס) השפיעה בכיוון זה. התוצאה מכל זאת היתה שמלאי החמאה שעמד בקיץ 1960 על 18,000 טונות פחת עד ל-5,100 טונות בינואר 1961.